

vejledende Støtte for alle i Hjemmet baade Manden og Børnene, smaa og store og Tyendet, skal løses. Alt dette ydet i det skjulte, tror jeg skaber Lykken i et Hjem, og er den bragt til Veje, erkendes Husmoderens Stilling let, som den lykkeligste kvindelige Stilling, den Hjemmets bedste Kærlighed samler sig om; men — den store Betydning det har, med hvilket Sind en Kvinde bliver Moder, om det er et bevidst Offer, givet i Frihed, kun krævende Velsignelse for Slægten, eller om det er med et Trællesind, der finder sig i det uundgaelige, dette trænger til større Erkendelse. At man som Hustru og Moder kan staa i den mest nedværdigede Stilling, kommer de unge som Regel let over med deres lyse Forhaabninger; men Forældre og Opdragere maa ogsaa have dette for Øje; derfor tør jeg ikke rigtig sige *hvortil*, men *hvordan* skal vi opdrage vore Døtre; saa maa Tiden vise, *hvortil*. Her er jo mest tale om den voksne Ungdom, saa det er maaske overflødigt at bemærke, at ydre Tvang let vil gøre modsat Virkning, at der saa tidligt som muligt maa lægges Vægt paa at opdrage Personligheder ved, at der fra de voksnes Side kun gøres Indflydelse gældende og vaages over deres Liv, samtidig med at man finder sig i, at et af os givet Raad tilsidesættes, visse paa, det dog har gjort sin Virkning, om det saa kun er den, at vise dem, det var ikke for vor Skyld, vi gav det, men kun for deres egen. De unge maa imellem støttes af egne Erfaringer for at faa Tro paa vore Udtalelser. Det har Betydning for et Menneske, om Arbejdsevnen er udviklet i Frihed derved, at det er blevet en Æressag at fuldføre et begyndt Arbejde, at der bliver taget et Ansvar op i det smaa; thi det er tidligt, et Barn kan føle Glæde over et vel tilendebragt Arbejde. Indtil Konfirmationen har det største Ansvar vel væsenligst været lagt paa Skolegerningen; men jeg er enig med Frøken Overgaard i, at paa dette Tidspunkt bør Husgerningen tages op af unge Piger. Det føles jo som et nyt begyndende Afsnit i deres Liv, og mange Forældre har været bange for en pludselig Overgang, saa de har helst villet have Skolearbejdet fortsat, som om intet var forandret; men mon det ikke er at gaa med Naturen, naar man siger, nu er du over Barnealderen, maa tænke paa at gøre Gavn i Livet, det praktiske Arbejde frem med Ansvar, overfor